

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita Monachi monasterij Abbatis Seueriani, Et quomodo à puella rustica
prudenter retractus fuerit, ne cum ea peccaret. Capvt. XXXIX.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

hi acquirō. Tu verō quantum potes, adijce ad e-
leemōsynam. His enim diebus Deus promouebit
te ad Apostolicū thronum huius ciuitatis, vt pas-
cas populum suum, quem acquisiuit per propriū
sanguinem Christus verus Deus noster. Vt igitur
dixi, eleemōsynis insiste & pro recta fide iugiter
sta, & decerta. Talibus. e. sacrificijs maximē delecta-
tur Deus. Ita vt predixerat, cōtigit. Diuusq; Ephre-
mius, his auditis glorificauit Deū, dicēs, Quātos ha-
bet occultos famulos, & soli sibi cognitos. Deus.

Mors Anastasij imperatoris impij.

C A P V T. XXXVIII.

Narrauit nobis vir quidam fidelis, de Ana-
stasio Imperatore, quod cū eiecisset Eu-
phemium, & Macedonium Patriarchas Cō-
stantinopolitanę Ecclesię, ac propter sanctā Chal-
cedonensem synodum illos Gaitan in Pontū exi-
lio relegasset, vidit in somnis idem Imperator vi-
rum quendam insignem, vestitum amictu candi-
do, contra se stare, codicem scriptum ferentem, ac
legentem. Euoluens autem quinq; folia codicis, le-
gensq; Imperato: is nomen, ait illi: Ecce propter
perfidia tuā deleo quatuordecim: & digito suo il-
los deleuit. Ac post duos dies factō fulgore magno
atq; tonitruo, pauore turbatus reddidit spiritum
in summa angustia, pro eo quod impius fuit in S.
Christi Dei nostri Ecclesiā, eiusq; pastores exilio
damnauit.

*Vita Monachi monasterij Abbatis Seueriani, Et
quomodo à puella russica prudenter retractus
fuerit, ne cum ea peccaret.*

C A P V T. XXXIX.

CVM venissem Antiochiam, audiui quendam
de presbyteris Ecclesię ista narrantem. Dice-
bat

bat, inquit, Patriarcha Anastasius: Cùm Monachus quidam monasterij Abbatis Seueriani missus fuisset in ministerium in partes Elutheropoloos, & diuertisset ad rusticum quempiam fidelem, habentem filiam vnicam, defuncta iam matre illius, maneretque in domo eius dies aliquot, is, qui semper impugnat homines, diabolus immisit patri sordidas cogitationes, impugnabaturque de puella, & querebat opportunitatē opprimendi eam. Igitur qui illum oppugnabat dæmon, opportunitatem quoque illi procurauit. Patre enim puella proficiente Ascalonem necessariæ utilitatis gratia, frater ille sciens neminem in domo esse, nisi se solū, & puellam, accessit, vt illā vi opprimeret. Illa vero vt vidit ipsum totum perturbatum ad miserium actum properare, dixit ei: Noli turbari, neque scedum quid contra me moliaris. Pater meus neque h. die, neque cras veniet. Audi primum, quid dicā Ego enim (nouit Deus) prompte quicquid volueris faciam. Cœpit autem illum ita alloqui: Quantum temporis habes, frater, in monasterio: Dicit ei frater: Decem, & septem annos. Dicit ei iterum: Habes experimentum mulieris? At illi: Non. Ego tu, inquit puella, vis propter vnam horam amittere tot annorū labores: Quomodo fudisti lachrimas, vt carnē tuam Christo Domino puram, immaculatamque seruares? Et nunc totum laborem illum breuissimę voluptatis gratia tibi perdere vis? Veruntamen si, vt vis, audiero te, peccare que mecum, habesne quod assumas, & enutrias me? Dicit ei frater: Non. Tūc illa: In veritate nō metior, si humiliaueris me, multorum malorū causa eris. Dicit ei monachus: Quomodo: Puella respondens. Primum quidē, inquit, quia perdis animam tuā. Secūdo quoniā & anima mea abs te requiritur.

quiretur. Hoc enim tibi iuramento protestor per
 eum, qui dixit: Noli me mendacem facere: quia si
 humiliaueris me, continuo mihi ipsi laqueo vi-
 tam extorquebo, inuenierisq; homicidij reus, atq;
 in iudicio vt homicida iudicaberis. Igitur ante-
 quam tot malorum causa fias, reuertere in pace
 ad monasteriũ tuum, & ora pro me. Rediens igi-
 tar in semetipsum frater, ac respiciens, statim re-
 uersus est ad monasteriũ suum, prostratusq; Ab-
 bati, & veniã postulãs, orauit, vt ultra iam de mo-
 nasterio non egrederetur. Et cum in contritione
 cordis egisset tres menses, migravit ad Dominum.

Vides q; etiã antiqui mōachi seruabāt, perpetuũ cœlibatũ

Vita Abbatis Cosmæ Eunuchi.

CAPVT XL.

NARRAVIT nobis Abbas Basilius presby-
 ter Bicaniorũ, dicens: Cũ essem Theopolĩ
 apud Patriarcham Gregoriũ, venit ab Hierosoly-
 mis Abbas Cosmas Eunuchus Lauræ Pharan, vir
 singularis religionis, & fidei, rectorumq; dogma-
 tum valdè tenax, & zelator, ac diuinarũ scriptura-
 rum scientia nõ mediocriter instructus. Cũ er-
 go fuisset ibi senex dies paucos, defunctus est. Et
 iussit Patriarcha pretiosas illius reliquias in mo-
 nasterio suo sepeliri, vbi & positus erat quidã Epi-
 scopus. Die igitur quadã profectus sum, vt salutarẽ
 sepulchrũ senis. Erat autẽ supra sepulchrũ eius ia-
 cens homo quidã pauper, eleemosynã petẽs ab in-
 grediẽtib; in templũ cum ergo cõspexisset me pau-
 per prostratũ, & seni orationem facientem, dixit
 mihi: Abba, magnus pfecto erat senex ille, quẽ se-
 pelistis hic ante hos duos menses. Tunc ego ad illũ:
 Vnde hoc tu nosti. Qui respondit: Verẽ, Domine
 Abba, ego paralyticus fui annis duodecim, & p ip-
 sum curauit me Deus. Et quoties in tribulatione
 pũ, venit ad me cõsolationẽ afferẽs, mihiq; refrige-
 rium